

Kinderen

uit: "De Profeet" van Kahlil Gibran

"En een vrouw die een zuigeling tegen haar borst hield, zei: "Spreek tot ons over kinderen.

En hij zei:

Jullie kinderen zijn niet jullie kinderen.

Zij zijn de zonen en dochters van 's levens verlangen naar zichzelf.

Ze stammen van jullie, maar zijn niet jullie schepping.

En ook al zijn ze bij je, toch behoren ze je niet toe.

Je mag hun je liefde geven, maar niet je gedachten.

Want zij hebben hun eigen gedachten.

Je mag hun lichamen huisvesten maar niet hun zielen.

Want hun zielen wonen in het huis van morgen, dat je niet kunt bezoeken, zelfs niet in je dromen.

Je mag ernaar streven te worden als zij, maar maak ze nooit aan jou gelijk.

Want het leven gaat niet achterwaarts, laat staan dat het bij gisteren blijft dralen.

Jullie zijn de bogen van waaruit jullie kinderen als levende pijlen worden weggeschoten.

De boogschutter ziet het teken op het pad van de oneindige en Hij buigt je met al Zijn kracht, opdat Zijn pijlen snel mogen gaan en ver.

Laat dit buigen en spannen van jou, door de hand van de Schutter, je verheugen!

Want zoals Hij houdt van de pijl die vliegt.

Zo mint Hij ook de boog die sterk is en standvastig."

